

Framvegis líka ørkymlað

Arbeidsleys fáa ongan stuðul: tað var einasta greiða svar, Olaf Olsen kundi geva á fundinum, sum starvsfólk í sjúkrahúsverkinum hildu í Havn mikukvöldið. Spurningarnir til landsstýrismannin trutu annars ikki frá teimum mongu, sum ikki bara bera ótta fyri at missa sitt egna starv. Tey ræðast líka nógv avleiðingarnar av, at so nógv skal sparast í sjúkrahúsverkinum

Seinastu tíðina hevur fjáttur verið á teimum fleiri hundrad fólkinum, sum starvast á teimum trimum sjúkrahúsum í landinum. Hvørji verða uppsøgd, og hvussu skulu sjúkrahúsini kunna virka, tá so nógv skal sparast? hava tey gingið og hugsað og tosað.

Tað bötti lítið, at starvsfólk í sjúkrahúsverkinum mikukvöldið høvdu pallborðsfund, har Olaf Olsen, landsstýrismaður í heilsumálum, Hogni Joensen, sjúkrahússtjóri, og Pál Weihe, læknastrjóri, svaraðu spurningum frá fundarfólkunum. Ikki petti av nýggjum ella itokilgum í sambandi við sparingina komu fram.

Spurningarnir til teir triggjar trutu annars ikki, serliga ikki til Olaf Olsen. Fleiri høvdu fyrireikað seg væl til fundin og settu greiðar og umhugsadar spurningar, men landsstýrismaðurin dugdi væl at snúgva sær, svaraði uttan at siga nakað.

So nógv fólk eru upptikin av málinum, veitsluhøllin á Landssjúkrahúsinum øll var stúgvandi full av fólki, og hópur slapp ikki inn. Í hvussu er fyra hundrad, kanska fimm hundrad fólk vóru komin at fregnast, og øll fóru heimaftur líka ótrygg við, hvat henda skal.

Uttan nakra ætlan

Skal nøkur niðurstøða gerast av fundinum, má hon verða henda: Landsstýrið, ið ásetti, hvussu nógv sjúkrahúsverkið skal spara, hevur ikki gjørt sær nakra hóming av, um tað ber til at spara her, og hvørjar avleiðingar verða. Einkí er avgjört, nær tey stóru stigini verða tikin til sparing. Neyðugt er at siga fleiri fólk upp, men einki er avgjört, hvørji skulu sigast upp og nær. Eingin tíðarætlan. Stutt sagt hevur landsstýrið handlað í blindum, tá tað setti tøluni fyri sjúkrahúsverkið í figgjarlógarpuppskotið.

Tað varð sagt longu í fjør, at nú skuldi tað almenna av álvara at spara, men fjáttur kom ikki av álvara á starvsfólkini í sjúkrahúsverkinum, fyrr enn í desember kom fram uppskot frá sjúkrahússtjóranum um sparing. Álitid hevði hann gjørt í samráð við læknastrjórarn.

Á fundinum mikukvöldið gjørdi Hogni Joensen greitt, at hetta uppskot ikki var gjørt sum provokation móti sparingini. Teir høvdu fingið at vita, hvussu nógv skuldi sparast, og uppskotið var gjørt út frá tí. Hann vildi fegin hava orðaskifti um uppskotið.

Sjúkrahússtjórin eisini ørkymlaður

Hogni seg seg vera líka ørkymlaðan sum starvsfólkini, tí figgjarnevndin sigur í sinum áliti, at siggjast skal burtur frá øllum uppskotum til sparing, og hetta endurtók figgjarnevndarformaðurin í Degi

Við pallborðið sóu Pál Weihe, læknastrjóri, Hogni Joensen, sjúkrahússtjóri og Olaf Olsen, landsstýrismaður, sum einki nágreiniligt kundi siga

og Viku týskvöldið. Fólk vistu ikki rættliga, hvat tey skuldu halda, tá Olaf Olsen á fundinum segði, hetta ikki skuldi skiljast sum, at uppskotið hjá sjúkrahússtjóranum varð lagt til viks. Tað skuldi skiljast sum, at landsstýrismaðurin, stjórinn í landsstýrinum í heilsumálum, sjúkrahússtjórin og læknastrjórinn áttu avgerðina í felag, og figgjarnevndin skuldi ikki leggja seg út í sparingina, vildi Olaf Olsen vera við.

Røktin ikki eftirspurd

Meginparturin av starvsfólkunum í sjúkrahúsverkinum er kvinnur, og tað vóru nakrar teirra, sum tóku stig til fundin. Tær, sum umboða røktina, sjúkrasyststrar og sjúkrahjálparar. Sjúkra-

systirin Katrina Joensen, segði, tá hon beyð vælkomin, at tær eru sera ónøgðar við, at røktin ikki er spurð til ráðs. Tær eru til reiðar at gera sitt til at spara, men ivast stóruga i, at tað ber til at spara so nógvar milliónir, sum ásett er í figgjarlógini.

Sjúkrasyststrar komu við teimum flestu spurningunum, og fleiri teirra funnu út at, at sjúkrahússtjórin og læknastrjórinn hava gjørt uppskotið einsamallir. (Hogni Joensen kom tó fram við, at hann hevði tosað við fyrstæðuvinnurnar). Sjúkrasyststrar spurdu, hvi ikki sjúkrasystrastjóri varð settur, tá læknastrjóri varð settur, men fingi bert sum svar, at eingir pengar eru.

Viðgerð og røkt

Mest skal sparast í røktini, segði Pál Weihe. Teir hava tikið tað sum tað neyðgasta, at sjúkrahúsin skulu finna fram til, hvat fólk bagir og geva teimum viðgerð fyri tað. Tað fer sjálvandi at merkjast, annars hevði okkurt verið galið, helt hann. T.d. fer tað at merkjast á tann hátt, at fleiri skulu koma til ambulanta viðgerð ella dagliga á sjúkrahús at taka royndir í staðin fyri sum nú at verða innløgð. Tað fer eisini at tyngja hjá sjúklingum og heimum teirra. Fleiri mótmæltu tí lágu prioriteringini av røktini, tær hildu, at røkt og viðgerð mugu verða eftir hvørjum øðrum.

Ónøgðin er stór við, at A3, har barnakonur og kvinnur við kvinnusjúkum liggja, skal niðurleggjast, og at tær í staðin skulu spáðast út á aðrar deildir. Umberingin hjá læknastrjóranum fyri at gera hetta var, at fyri at spara er neyðugt at stongja deildir, tí harvið kunnu heilar vaktarskipanir sparast.

Ber til uttan lækna

Ingibjörg Rasmussen, jarðamóðir, tók fram ætlanina, at allar barnakonur í Suðuroynni nú skulu til Havnar at eiga, og jarðamóður harvið verða arbeidsleysar. Hon rak framundir, at jarðamóðurnar sjálfvar kundu tikið sær av øllum normalum føðingum, ið ikki krevja tey finu töluni og lækna. Líkt var ikki til, at læknastrjórinn helt nakað um hetta uppskotið.

Brynhild Danielsen, leiðari fyri heilsurøktini, tosaði um, at ein avleiðingin av sparingini í sjúkrahúsverkinum verður meiri arbeiði til heimarøktina, ið tó ikki hevur fingið fleiri pengar. Fólk verða útskrivað fyrr enn nú, og koma at biða longur sjúk heima til at koma á sjúkrahús.

Ábyrgdin

Tey mongu orðini hjá Olaf Olsen um, at landið er í so truplari støðu, at lønirnar eru ov høgir í mun til landsins inntøkur, og at tað tí er neyðugt við so

Fundarfólkini vóru úti við fimm hundrad í tali, og fleiri noyðust at standa utanfyri dyrnar og lurta